

บทที่ 3 ศักยภาพของจังหวัดสมุทรปราการ

3.1 ลักษณะทั่วไป

สมุทรปราการเป็นจังหวัดหนึ่งที่สำคัญและเป็นที่รู้จักแพร่หลายในด้านของการเป็นเมืองอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมรองจากกรุงเทพมหานคร ประกอบกับมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ในลักษณะที่เป็นประตูทางออกสำหรับเส้นทางการคมนาคมขนส่งไปยังจังหวัดต่างๆ ในภูมิภาคตะวันออก ตั้งอยู่บริเวณปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยาที่เรียกว่าปากน้ำเหนืออ่าวไทย มีเนื้อที่ทั้งหมด 1,004.092 ตารางกิโลเมตร หรือ 627,557 ไร่ จัดว่ามีพื้นที่ไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อที่ของจังหวัดต่างๆ ของประเทศ โดยจัดอยู่ในลำดับที่ 71 ใกล้เคียงกับจังหวัดปทุมธานีและกรุงเทพมหานคร มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะทาง 29 กิโลเมตร พื้นที่โดยรอบติดกับกรุงเทพมหานครทางทิศเหนือและทิศตะวันตกเป็นระยะทางยาว 89.20 กิโลเมตร ทิศตะวันออกติดจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นระยะทาง 42.60 กิโลเมตร และทิศใต้ติดกับชายฝั่งทะเลของอ่าวไทยเป็นระยะทาง 47.20 กิโลเมตร มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งบริเวณตอนเหนือและตะวันออก และพื้นที่บริเวณริมชายฝั่งทะเล

ในด้านการปกครอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ มี 50 ตำบล 394 หมู่บ้าน โดยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล จำนวน 18 แห่ง (1 เทศบาลนคร 4 เทศบาลเมือง และ 13 เทศบาลตำบล) และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 แห่ง (ตารางที่ 3-1)

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนหมู่บ้าน ตำบล เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล

อำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวน ตำบล (แห่ง)	จำนวน หมู่บ้าน (แห่ง)	จำนวน เทศบาล (แห่ง)	จำนวน อบต. (แห่ง)
เมืองสมุทรปราการ	190.55	13	90	7	5
พระประแดง	73.37	15	67	3	6
บางพลี	243.89	6	83	1	6
พระสมุทรเจดีย์	120.38	5	42	2	4
บางบ่อ	245.01	8	74	4	6
บางเสาธง	130.89	3	38	1	3
รวม	1,004.09	50	394	18	30

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555

จากตารางที่ 3-1 จะเห็นว่าอำเภอเมืองสมุทรปราการมีขนาดพื้นที่เป็นอันดับ 3 ของจังหวัด คือมีพื้นที่เพียง 190.55 ตารางกิโลเมตร รองจากอำเภอบางบ่อที่มีพื้นที่ 245.01 ตารางกิโลเมตร และอำเภอบางพลีมีพื้นที่ 243.89 ตารางกิโลเมตร หากแต่เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรของจังหวัดโดยรวมแล้ว อำเภอเมืองสมุทรปราการจะมีประชากรมากที่สุดคือ 506,997 คน จากจำนวนประชากรของจังหวัดทั้งสิ้น

1,203,223 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 41.14 รองลงมาคือ อำเภอบางพลี จำนวน 205,149 คน คิดเป็น ร้อยละ 17.05 น้อยที่สุดคืออำเภอบางเสาธง จำนวน 34,403 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 (ตารางที่ 3-2)

ตารางที่ 3-2 แสดงจำนวนประชากรแยกตามอำเภอ

อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนบ้าน
เมืองสมุทรปราการ	246,198	268,355	514,553	187,392
พระประแดง	99,076	104,908	203,984	105,626
บางพลี	97,815	107,334	205,149	111,113
พระสมุทรเจดีย์	57,449	60,043	117,492	48,511
บางบ่อ	48,367	50,471	98,838	34,192
บางเสาธง	34,403	36,360	70,763	45,153
รวม	588,975	634,327	1,223,302	548,883

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2555

3.2 ลักษณะโครงสร้างประชากร

เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรมากเป็นอันดับที่ 2 ของภาคกลาง จากข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2554 มีประชากรตามทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 1,203,223 คน รองจากกรุงเทพมหานคร และมีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับที่ 13 ของประเทศจากจำนวน 76 จังหวัด โดยเป็นจังหวัดที่รองรับการขยายตัวจากกรุงเทพมหานคร ทั้งในด้านการผลิต คือ อุตสาหกรรม และการส่งออก ลักษณะการกระจายตัวของประชากรทำให้จังหวัดมีประชากรย้ายถิ่นจากที่อื่นมาอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งประชากรที่เคลื่อนย้ายเข้ามาโดยแจ้งย้ายที่อยู่อย่างถูกต้อง และไม่ย้ายทะเบียนราษฎรเข้ามา ทำให้จำนวนประชากรที่มีอยู่จริงสูงกว่าจำนวนประชากรในทะเบียนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในวัยทำงานมีรายชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรต่ำกว่ากลุ่มอื่น

ในจำนวนประชากรของจังหวัดสมุทรปราการทั้งหมดเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย สำหรับเพศชายจำนวน 579,927 คน ส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน โดยมีอายุต่ำกว่า 15 ปีจำนวน 116,248 คน คิดเป็นร้อยละ 20.04 อายุระหว่าง 15-59 ปีจำนวน 400,217 คน คิดเป็นร้อยละ 69.01 และอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 54,398 คน คิดเป็นร้อยละ 9.38 สำหรับเพศหญิงมีจำนวน 623,296 คน ส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน โดยมีอายุต่ำกว่า 15 ปีจำนวน 110,471 คน คิดเป็นร้อยละ 17.72 อายุระหว่าง 15-59 ปีจำนวน 433,699 คน คิดเป็นร้อยละ 69.58 และอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 72,636 คน คิดเป็นร้อยละ 11.65 จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2 ต่อปี โดยในปีพ.ศ. 2554 มีประชากรเพิ่มขึ้นจำนวน 16,519 คน

3.3 ข้อมูลเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคง

ทางด้านเศรษฐกิจ

ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ปีพ.ศ. 2553 รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP : Gross Provincial Product) ทั่วประเทศดังนี้ อันดับหนึ่งคือ กรุงเทพมหานคร มีมูลค่า 2,514,251 ล้านบาท อันดับที่สองคือ จังหวัดสมุทรปราการ มีมูลค่า 698,022 ล้านบาท และอันดับที่สามคือ จังหวัดระยอง มีมูลค่า 635,096 ล้านบาท สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรรายจังหวัด พบว่า จังหวัดสมุทรปราการมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเป็นอันดับที่สี่ของประเทศ มีจำนวน 528,899 บาท รองจากอันดับหนึ่งคือ จังหวัดระยอง มีจำนวน 1,052,575 บาท อันดับที่สองคือ จังหวัดสมุทรสาคร มีจำนวน 692,525 บาท และอันดับที่สามคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 620,773 บาท

เศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรปราการในปีพ.ศ. 2555 เป็นที่คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 8.01 ทั้งนี้เกิดจากปัจจัยสำคัญคือ มีการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ รวมทั้งการขยายตัวของการบริโภคในภาคเอกชนและภาคบริการ สำหรับด้านอุปทานมีแนวโน้มขยายตัวได้ถึงร้อยละ 3.42 ตามการขยายตัวของภาคบริการซึ่งเกิดจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การผลิตในภาคอุตสาหกรรมคาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 1.28 เนื่องจากมีการเร่งผลิตเพื่อรองรับการสั่งซื้อ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์มีการผลิตเพิ่มขึ้น สำหรับการผลิตภาคเกษตร มีแนวโน้มหดตัวเนื่องจากปริมาณการผลิตสินค้าทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้น หรือลดลงนั้นมีสภาพอากาศที่ส่งผลกับปริมาณการผลิตเป็นปัจจัยสำคัญ ถึงแม้ราคาผลผลิตจะมีราคาสูงก็ตาม ด้านอุปสงค์มีแนวโน้มขยายตัวได้ดีถึงร้อยละ 13.31 ตามการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน จากความต้องการลงทุนของผู้ประกอบการ ภาคการบริโภคขยายตัวร้อยละ 8.45 การบริโภคงค์ยังมีทิศทางขยายตัว โดยเฉพาะสินค้าคงทน และนโยบายของภาครัฐที่สนับสนุนการใช้จ่าย เช่น มาตรการปรับเพิ่มค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำและเงินเดือนข้าราชการ ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปีพ.ศ. 2555 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 4.33 ต่อปี จากแรงผลักดันที่สำคัญมาจากราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และราคาน้ำมันที่คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้น รวมถึงราคาสินค้าเกษตรในประเทศที่อาจเร่งตัวขึ้นจากภัยธรรมชาติ และราคาวัสดุก่อสร้างที่ปรับตัวตามความต้องการของภาครัฐและเอกชน

ในส่วนที่เกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตร จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวน 181,335 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 28 ของพื้นที่ทั้งหมดจำนวน 627,557 ไร่ มีครุฑเรือนเกษตรกรจำนวน 8,170 ครุฑเรือน อำเภอบางบ่อมีพื้นที่การเกษตรมากที่สุดจำนวน 69,810 ไร่ จากพื้นที่จำนวน 153,130 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือ อำเภอบางเสาธง จำนวน 38,781 ไร่ จากพื้นที่จำนวน 81,808 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 47 อำเภอบางพลี จำนวน 31,313 ไร่ จากพื้นที่จำนวน 152,430 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 21 อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จำนวน 24,004 ไร่ จากพื้นที่จำนวน 75,236 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 32 อำเภอเมืองสมุทรปราการ จำนวน 14,696 ไร่ จากพื้นที่จำนวน 119,098 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 12 และอำเภอพระประแดง จำนวน 2,794 ไร่ จากพื้นที่จำนวน 45,885 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุด จำนวน 41,563 ไร่ (อำเภอบางบ่อ อำเภอบางเสาธง และอำเภอบางพลี) รองลงมาเป็นไม้ผล เช่น มะม่วง กัลยัม มะพร้าว และผลไม้อื่นๆ จำนวน 9,835 ไร่ (ปลูกทุกอำเภอ) พืชผัก เช่น ผักกะเฉด ข่า ตะไคร้ ปลูกมากที่สุดที่อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง จำนวน 3,389 ไร่ และไม้ดอกไม้ประดับ เช่น หมากผู้หมากเมีย หมากแดง ปลูกมากที่สุดที่อำเภอพระประแดง จำนวน 470 ไร่

ด้านการประมงและปศุสัตว์ จากข้อมูลปีพ.ศ. 2553 จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่เหมาะสมต่อการทำการประมงทั้งประมงน้ำจืดและประมงชายฝั่ง เนื่องจากจังหวัดตั้งอยู่ปากแม่น้ำเจ้าพระยาและมีบริเวณชายฝั่งยาวถึง 47 กิโลเมตร ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยธาตุอาหาร ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งยึดอาชีพการประมงเป็นหลัก โดยมีพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญมีจำนวนทั้งหมด 92,555.96 ไร่ ประกอบด้วย ประมงน้ำจืด (ปลาสด ปลาเบญจพรรณ) จำนวน 58,270.16 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 62.96 ของพื้นที่เพาะเลี้ยงทั้งหมด และประมงชายฝั่ง จำนวน 34,285.80 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 37.40 ของพื้นที่เพาะเลี้ยงทั้งหมด พื้นที่จังหวัดสมุทรปราการมีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับการปศุสัตว์ สำหรับสัตว์ใหญ่ที่มีการเลี้ยงมากที่สุด ได้แก่ โคเนื้อ จำนวน 1,261 ตัว แพะ จำนวน 1,201 ตัว ไก่พื้นบ้านจำนวน 44,775 ตัว เป็ดไข่จำนวน 18,908 ตัว เป็ดเนื้อจำนวน 8,885 ตัว และไก่เนื้อจำนวน 7,050 ตัว

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมของจังหวัดสมุทรปราการในปีพ.ศ. 2555 มีทั้งสิ้น 7,391 แห่ง (โรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรม 6,841 แห่ง ในนิคมอุตสาหกรรมบางปู 420 แห่ง นิคมอุตสาหกรรมบางพลี 130 แห่ง) นับได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ โดยมีอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ เครื่องจักร/อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์โลหะ ไฟฟ้า/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์อาหาร แปรรูป เคมีภัณฑ์/พลาสติก ในด้านเศรษฐกิจข้อมูลที่ได้จากผลการประมาณการในด้านอุปทาน อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรกรรมร้อยละ -0.35 อันเนื่องมาจากความผันผวนของสภาพดินฟ้าอากาศ อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 12.8 อัตราการขยายตัวของภาคบริการร้อยละ 4.16 ในด้านอุปสงค์ อัตราการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชน ร้อยละ 8.45 อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน ร้อยละ 16.39 อัตราการขยายตัวของรายได้เกษตรกรร้อยละ 20.11 อัตราเงินเฟ้อร้อยละ 4.3 ต่อปี

ตารางที่ 3-3 จำนวนโรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ ปีพ.ศ. 2555

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินทุน(บาท)	จำนวนคนงาน
1.	เมืองสมุทรปราการ	1,926	87,840,369,974	141,307
2.	พระประแดง	1,354	72,826,654,778	99,797
3.	บางพลี	1,950	83,343,189,978	131,251
4.	บางบ่อ	241	14,237,962,384	17,644
5.	พระสมุทรเจดีย์	669	26,540,761,338	43,563
6.	บางเสาธง	701	43,381,990,641	61,311
รวม		6,841	328,270,929,093	494,873

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 2557-2560

ในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรปราการนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ นอกจากนั้นยังมีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครไม่เกินระยะเวลา 1 ชั่วโมง สามารถเดินทางไปและกลับได้ภายในหนึ่งวัน ดังนั้น ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวทั้งจากภายในประเทศและชาวต่างประเทศเข้ามาจำนวนมาก สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ประกอบด้วย โบราณสถาน สถานที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ พิพิธภัณฑ์ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่สำคัญได้แก่ พระสมุทรเจดีย์ สถานตากอากาศบางปู หลวงพ่อโตวัดบางพลีใหญ่ใน ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง พิพิธภัณฑ์ช้างเอราวัณ เมืองโบราณ ป้อมพระจุลจอมเกล้า พิพิธภัณฑ์ทหารเรือ ตลาดน้ำโบราณบางพลี บ้านสาขลา ฟาร์มจระเข้ นอกจากนี้ ยังมีประเพณี เทศกาลและวันสำคัญเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

ของจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์พระประแดง งานประเพณีรับบัว งานลอยกระทง งานนมัสการพระสมุทรเจดีย์ งานประเพณีแข่งเรือ งานนมัสการหลวงพ่อบาน งานฉลองเมืองนครเขื่อนขันธ์ เป็นต้น

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว จากข้อมูล que แสดงในตารางที่ 3-4 ในปีพ.ศ. 2550 มีผู้เดินทางเข้ามาในรูปแบบนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งสิ้น 1,262,082 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยจำนวน 769,066 คน คิดเป็นร้อยละ 60.94 ที่เหลือเป็นชาวต่างประเทศจำนวน 493,016 คน คิดเป็นร้อยละ 39.06 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยประมาณ 1.3-1.5 วัน ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่มาจากนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้นจำนวน 3,608.50 ล้านบาท ในจำนวนนี้มาจากชาวต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 2,127.25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 58.95 รองลงมาเป็นชาวไทยจำนวน 1,481.25 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 41.05

ตารางที่ 3-4 สรุปข้อมูลนักท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรปราการ ปีพ.ศ. 2550

	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน	769,066	493,016	1,262,082
- นักท่องเที่ยว	121,175	174,495	295,670
- นักทัศนาจร	647,891	318,521	966,412
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	1.33	1.53	1.45
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน (บาท)	648.37	1,042.15	813.69
- นักท่องเที่ยว	894.27	1,309.82	1,153.21
- นักทัศนาจร	586.98	817.43	662.93
รายได้ (ล้านบาท)	524.93	610.61	1,135.54
- นักท่องเที่ยว	144.63	350.24	494.87
- นักทัศนาจร	380.30	260.37	640.67
จำนวนครั้งเฉลี่ยของการเดินทางในรอบปี (ครั้ง)	2.49	1.29	2.02
- นักท่องเที่ยว	2.03	1.31	1.60
- นักทัศนาจร	2.58	1.28	2.15

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

ด้านศักยภาพของธุรกิจในระดับท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการได้เริ่มโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” (One Tambon One Product : OTOP) ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2544 ตามนโยบายของรัฐบาล โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนในแต่ละท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าจากการสร้างมูลค่าเพิ่มของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ และยกระดับสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ให้พัฒนาสู่การเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีแผนการเพิ่มช่องทางการตลาดเชิงรุก พัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์เข้าสู่มาตรฐานสากล เพื่อเป็นการยกระดับความอยู่ดีกินดีของประชาชนและเพื่อให้ชุมชนสามารถเลี้ยงตัวเองได้ ซึ่งในจังหวัดสมุทรปราการมีผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วประเทศ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร เครื่องแต่งกาย เครื่องดื่ม ของที่ระลึก เป็นต้น ในปีพ.ศ. 2555 จังหวัดสมุทรปราการมียอดจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน 1,678,543,519 บาท จัดลำดับได้ดังนี้ มากที่สุดคือ ประเภทของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก

จำนวน 500,607,709.00 บาท รองลงมาคือ ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย จำนวน 377,721,890.00 บาท ประเภทอาหาร จำนวน 361,202,865.00 บาท ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน 327,875,265.00 บาท และประเภทเครื่องดื่ม จำนวน 111,135,790.00 บาท ตามลำดับ

ทางด้านสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคง

ในปีพ.ศ. 2556 จังหวัดสมุทรปราการมีสถาบันการศึกษาประเภทโรงเรียน จำนวน 292 แห่ง จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 212,348 คน (ตารางที่ 3-5) ประกอบด้วย โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการจำนวน 282 แห่ง มีนักเรียนจำนวน 201,301 คน สังกัดกระทรวงมหาดไทยจำนวน 10 แห่ง มีนักเรียนจำนวน 9,047 คน มีจำนวนครู/อาจารย์ จำนวน 6,662 คน คิดเป็นสัดส่วนนักเรียนต่อครู/อาจารย์ 32/1 สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน อายุ 3 ปีขึ้นไป มีศูนย์เด็กเล็กที่ดูแลในเรื่องการพัฒนาการและการเรียนรู้ จำนวน 168 แห่ง และเด็กเล็ก จำนวน 11,732 คน ในระดับอุดมศึกษา จำนวนสถาบันการศึกษาที่สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสมุทรปราการจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ และวิทยาลัยการอาชีพ พระสมุทรเจดีย์ มีสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการจำนวน 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีสมุทรปราการ

ตารางที่ 3-5 โรงเรียน/สถาบันการศึกษา/ศูนย์ จังหวัดสมุทรปราการ ปีพ.ศ. 2555

โรงเรียน/สถาบันการศึกษา/ศูนย์	จำนวน/แห่ง	คน
โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	282	203,301
โรงเรียนในสังกัดสังกัดกระทรวงมหาดไทย	10	9,047
ครู/อาจารย์		6,662
สัดส่วนนักเรียนต่อครู/อาจารย์		
ศูนย์เด็กเล็กที่ดูแลในเรื่องการพัฒนาการและการเรียนรู้	168	11,732
สถาบันการศึกษาที่สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	4	-
สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ	3	-

ที่มา : ข้อมูลสถิติจังหวัดสมุทรปราการ ปีพ.ศ. 2555

ประชากรจังหวัดสมุทรปราการส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพลูกจ้างประเภทต่างๆ รวมจำนวนทั้งสิ้น 869,782 คน คิดเป็นร้อยละ 72.12 ในจำนวนนี้เป็นผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตมากที่สุดจำนวน 376,969 คน คิดเป็นร้อยละ 43.34 รองลงมาประกอบอาชีพ เสมียน พนักงาน พนักงานขาย และให้บริการ จำนวน 302,845 คน คิดเป็นร้อยละ 34.81 และอาชีพผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพนักวิชาการและนักบริหาร จำนวน 159,698 คน คิดเป็นร้อยละ 18.36 ตามลำดับ สำหรับผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีไม่มากนักคือจำนวน 274,427 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 นอกจากนั้น เป็นผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจ (ตารางที่ 3-6)

ตารางที่ 3-6 การจำแนกอาชีพตามการแสดงสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน

ประเภท	อาชีพ	จำนวน (คน)	ครัวเรือน
ผู้ถือครองทำการเกษตร/ เพาะเลี้ยง Farm Operators / Culture	ปลูกพืช/เลี้ยงสัตว์/เพาะเลี้ยง Plant/Animal/Culture	15,204	4,269
	ประมง,ป่าไม้,ล่าสัตว์,หาของป่า,บริการทาง การเกษตร Fishing, Forestry, Agricultural services	-	-
ธุรกิจส่วนตัว Owner Business	ผู้ดำเนินธุรกิจของตนเองที่ไม่ใช่การเกษตร Own-Account Workers, Non-Farm	274,427	90,085
ลูกจ้าง Employees	ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพนักวิชาการและนักบริหาร Professional, Tech. & Adm. Workers	159,698	45,584
	คนงานเกษตร Farm Workers	4,982	1,661
	คนงานทั่วไป General Workers	25,297	9,121
	เสมียน พนักงาน พนักงานขาย และให้บริการ Clerical, Sales & Services Workers	302,845	108,045
	ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต Production Workers	376,969	136,191
อื่นๆ Others	ผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจ Econo-mically Inactive	46,674	20,128
รวม		1,206,096	415,084

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2554 จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษา จากจำนวนประชากรในจังหวัดสมุทรปราการที่มีการศึกษาทั้งสิ้น 1,041,194 คน จำแนกเป็นเพศชายจำนวน 482,428 คน เพศหญิงจำนวน 558,766 คน เป็นผู้ที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพศชายจำนวน 106,766 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 เพศหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือจำนวน 127,123 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชายจำนวน 92,537 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 ในจำนวนนี้ศึกษาสายอาชีวศึกษาจำนวน 35,666 คน คิดเป็นร้อยละ 38.54 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพศหญิงจำนวน 101,774 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ศึกษาสายอาชีวศึกษาจำนวน 29,154 คน คิดเป็นร้อยละ 28.65 และประชากรที่ไม่มีการศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงรวมจำนวนทั้งสิ้น 40,463 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89 (ตารางที่ 3-7)

ตารางที่ 3-7 การจำแนกตามระดับการศึกษาของจังหวัดสมุทรปราการ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. ไม่มีการศึกษา	15,852	3.3	24,611	4.4	40,463	3.9
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	73,936	15.3	107,614	19.3	181,550	17.4
3. ประถมศึกษา	82,429	17.1	83,566	15.0	165,995	15.9
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	109,364	22.7	111,565	20.0	220,930	21.2
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	92,537	19.2	101,774	18.2	194,311	18.7
5.1 สายสามัญ	55,746	11.6	71,884	12.9	127,630	12.3
5.2 สายอาชีวศึกษา	35,666	7.4	29,154	5.2	64,819	6.2
5.3 สายวิชาการ ศึกษา	1,125	0.2	736	0.1	1,862	0.2
6. มหาวิทยาลัย	106,766	22.1	127,123	22.8	223,889	22.5
6.1 สายวิชาการ	71,343	14.8	90,302	16.2	161,645	15.5
6.2 สายวิชาชีพ	32,487	6.7	23,460	4.2	55,946	5.4
6.3 สายวิชาการ ศึกษา	2,936	0.6	13,362	2.4	16,298	1.6
7. อื่นๆ	0	0.0	0	0.0	0	0.0
8. ไม่ทราบ	1,544	0.3	2,513	0.4	4,057	0.4
ยอดรวม	482,428	100.00	558,766	100.00	1,041,195	100.00

ที่มา : ข้อมูลสถิติจังหวัดสมุทรปราการ ปีพ.ศ. 2555

ด้านตลาดแรงงาน สำนักงานสถิติจังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรนับถึงไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2555) สรุปดังนี้ จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรหรือผู้ที่เป็นกำลังแรงงานและไม่เป็นกำลังแรงงานจำนวน 1,043,732 คน ผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 772,301 คน (ร้อยละ 73.98) โดยเป็นกำลังแรงงานปัจจุบันจำนวน 771,739 คน (ร้อยละ 73.93) ผู้มีงานทำจำนวน 762,277 คน (ร้อยละ 73.02) ผู้ว่างงานจำนวน 9,512 คน (ร้อยละ 0.91) กำลังแรงงานที่รอฤดูกาลจำนวน 562 คน (ร้อยละ 0.05) ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 271,431 คน (ร้อยละ 26.00) และอื่นๆ จำนวน 102,033 คน (ร้อยละ 9.77) โดยสัดส่วนของประชากรเพศชายมีน้อยกว่าเพศหญิงเล็กน้อย กล่าวคือ เพศชายมีจำนวน 483,248 คน (ร้อยละ 46.29) เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 395,806 คน (ร้อยละ 37.91) เป็นกำลังแรงงานปัจจุบันจำนวน 395,244 คน (ร้อยละ 37.86) เป็นผู้มีงานทำจำนวน 389,899 คน (ร้อยละ 37.35) ว่างงานจำนวน 5,345 คน (ร้อยละ 0.51) กำลังแรงงานรอฤดูกาลจำนวน 562 คน (ร้อยละ 0.05) ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 87,442 คน (ร้อยละ 8.37) และอื่นๆ จำนวน 52,732 คน (ร้อยละ 5.05) เพศหญิงมีจำนวน 560,484 คน (ร้อยละ 53.69) เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 395,806 คน (ร้อยละ 37.91) เป็นกำลังแรงงานปัจจุบันจำนวน 395,244 คน (ร้อยละ 37.86) เป็นผู้มีงานทำจำนวน 389,899 คน (ร้อยละ 37.35) ว่างงานจำนวน 5,345 คน (ร้อยละ 0.51) กำลังแรงงานรอฤดูกาลจำนวน 562 คน (ร้อยละ 0.05) ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 87,442 คน (ร้อยละ 8.37) และอื่นๆ จำนวน 52,732 คน (ร้อยละ 5.05) อนึ่ง หากพิจารณาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำพบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

จำนวน 211,676 คน คิดเป็นร้อยละ 25.59 รองลงมาเป็นผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 156,017 คน คิดเป็นร้อยละ 20.16 และมีธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 148,629 คน คิดเป็นร้อยละ 18.97 ส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชนจำนวน 540,666 คน คิดเป็นร้อยละ 70.93 รองลงมาประกอบอาชีพส่วนตัว และช่วยธุรกิจครอบครัวจำนวน 126,901 คน คิดเป็นร้อยละ 16.65 และจำนวน 41,136 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 ตามลำดับ ส่วนผู้มีงานทำที่มีสถานภาพเป็นนายจ้างมีจำนวนเพียง 24,551 คน คิดเป็นร้อยละ 3.22 และลูกจ้างรัฐบาลจำนวน 28,983 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.80

ด้านสาธารณสุข จังหวัดสมุทรปราการมีโรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลรัฐสังกัดกระทรวงอื่นๆ โรงพยาบาลเอกชน ที่มีจำนวนตั้งแต่ 100 เตียงขึ้นไป จำนวน 23 แห่ง มีจำนวนเตียงรวมทั้งสิ้น 2,876 เตียง มีสถานพยาบาลจำนวน 7 แห่ง สามารถรองรับผู้ป่วยจำนวน 122 คน และคลินิกเอกชนอีกจำนวน 348 แห่ง สำหรับโรงพยาบาลของรัฐมีบุคลากรด้านการแพทย์จำนวน 132 คน ทันตแพทย์จำนวน 42 คน เภสัชกรจำนวน 59 คน และพยาบาลจำนวน 621 คน สำหรับสาเหตุการป่วยที่สำคัญ 5 อันดับแรกของจังหวัดสมุทรปราการในปีพ.ศ. 2553 ได้แก่ โรคระบบหายใจ โรคระบบไหลเวียนเลือด โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ และโภชนาการ โรคระบบย่อยอาหารรวมโรคช่องปาก และโรคระบบกล้ามเนื้อและโครงสร้าง ส่วนสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญในปีเดียวกัน 5 อันดับแรก ได้แก่ โรคมะเร็งทุกชนิด โรคความดันโลหิตสูงและโรคหลอดเลือดในสมอง โรคปอดอักเสบ และโรคอื่นๆ ของปอด โรคหัวใจ และโรคเกี่ยวกับตับและตับอ่อน ตามลำดับ สำหรับปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ 10 ลำดับแรก ได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคเอดส์ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านระบบบริการสุขภาพ โรคมะเร็ง ได้แก่ มะเร็งเต้านม และมะเร็งปากมดลูก ยาเสพติด/บุหรี่ย โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน อุบัติเหตุจลาจล และปัญหาสุขภาพจิต

3.4 โครงสร้างพื้นฐาน

3.4.1 โครงสร้างพื้นฐานทั่วไป

สำหรับโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดสมุทรปราการในด้านไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ และการสื่อสาร โทรคมนาคม นับเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยในด้านการไฟฟ้า อยู่ในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง จากข้อมูลปีพ.ศ. 2554 มีผู้ใช้กระแสไฟฟ้าในจังหวัดทั้งสิ้น 541,384 (เครื่องวัด) คิดเป็นจำนวนกระแสไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น 13,876,575 ยูนิท มีการประมาณการความต้องการใช้กระแสไฟฟ้าในช่วง 5 ปีเพิ่มขึ้นจำนวน 1,316,467 ยูนิท อนึ่ง การใช้ไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีพ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.00 เนื่องจากผู้ประกอบการต้องการเร่งผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ สำหรับการประปามีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น ณ วันที่ 31 กันยายน 2554 จำนวน 271,871 ราย ปริมาณการใช้น้ำประปา (เดือนตุลาคม 2553 - กันยายน 2554) จำนวน 206,398,927 ล้านลูกบาศก์เมตร (ยูนิท) ในด้านโทรศัพท์ มีชุมสายโทรศัพท์ที่เปิดดำเนินการให้บริการประชาชนครอบคลุมพื้นที่ จำนวน 9 ชุมสาย มีผู้ใช้บริการเลขหมายโทรศัพท์จำนวน 1,938,494 หมายเลข ซึ่งผู้ขอเช่าหมายเลขส่วนมากจะเป็นผู้ประกอบการ รองลงมาได้แก่ บ้านพักอาศัย และสถานที่ราชการ สำหรับการสื่อสาร โทรคมนาคม จังหวัดสมุทรปราการมีที่ทำการไปรษณีย์ครอบคลุมและกระจายในทุกอำเภอ มีที่ทำการไปรษณีย์ทั้งหมด 11 แห่ง

3.4.2 โครงสร้างด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง

ลักษณะทางด้านกายภาพเป็นปัจจัยที่ทำให้จังหวัดสมุทรปราการมีลักษณะที่โดดเด่นกล่าวคือเปรียบเสมือนเป็นประตูจังหวัดในภูมิภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด โดยเป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิซึ่งเป็นสนามบินที่ใหญ่ที่สุดของประเทศและอันดับที่ 5 ของโลกที่สามารถรองรับผู้โดยสารจำนวน 45 ล้านคนต่อปี และประมาณว่าในปีพ.ศ. 2553 จะมีปริมาณผู้โดยสารเพิ่มสูงขึ้นถึงจำนวน 58 ล้านคนต่อปี รองรับเที่ยวบิน 76 เที่ยวบินต่อชั่วโมง และรองรับการขนส่งสินค้าทางอากาศจำนวน 3 ล้านตันต่อปี โดยให้บริการ 102 สายการบิน ไปยังจุดหมายปลายทาง 142 เมืองทั่วโลก นอกจากนี้ ยังเป็นต้นทางโลจิสติกส์การขนส่งทั้งทางถนน และทางทะเลออกสู่ต่างประเทศที่ทำเรือสำเภาแลนมอซึ่ง ที่มีปริมาณเรือเทียบท่ากว่า 8,000 ลำ เป็นท่าเรืออันดับ 1 ใน 10 ประเทศของโลกที่มีเรือผ่านมากที่สุด มีปริมาณการขนถ่ายสินค้าจำนวนกว่า 4.6 ล้านเมตริกตัน

โครงสร้างพื้นฐานทางด้านโลจิสติกส์และการขนส่งทางถนน จังหวัดสมุทรปราการมีถนนที่เป็นทางหลวงแผ่นดินจำนวน 13 สาย และยังมีทางด่วนพิเศษสายมอเตอร์เวย์ และทางด่วนเชื่อมต่อสายบางพลี-สุขสวัสดิ์ (ถนนกาญจนาภิเษก) ทางพิเศษบูรพาวิถี ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม ทางหลวงชนบท รวมทั้ง 82 สายทาง และมีการก่อสร้างสะพานแขวนข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา จำนวน 2 แห่ง คือ สะพานกาญจนาภิเษกและสะพานวงแหวนอุตสาหกรรม

ถนนสายหลักในจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ถนนกาญจนาภิเษก หรือทางหลวงพิเศษหมายเลข 9 (ถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร หรือวงแหวนรอบนอกตะวันออก) สร้างแล้วเสร็จครบทุกส่วนเมื่อปีพ.ศ. 2550 เป็นถนนสายสำคัญที่มีเส้นทางเชื่อมต่อกันเป็นวงแหวนล้อมรอบตัวเมืองผ่านกรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และพระนครศรีอยุธยา มีระยะทางรวมทั้งสิ้น 168 กิโลเมตร ถนนสายนี้สร้างขึ้นเพื่อปัญหาการจราจรระหว่างกรุงเทพมหานครและจังหวัดในเขตปริมณฑลอันเนื่องมาจากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นทางเลี่ยงกรุงเทพมหานครที่เป็นตัวเชื่อมทางสายหลักเข้าไปสู่ทุกภาคของประเทศ ถนนสายนี้นับว่ามีความสำคัญต่อโลจิสติกส์และการขนส่งของจังหวัดสมุทรปราการเป็นอย่างมาก

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 34 สายบางนา-บางปะกง มีขนาด 8-14 ช่องทางจราจร เริ่มตั้งต้นตั้งแต่สี่แยกบางนา ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร เข้าสู่จังหวัดสมุทรปราการโดยผ่านพื้นที่อำเภอบางพลี อำเภอบางเสาธง และอำเภอบางปะกง จากนั้นเข้าสู่จังหวัดฉะเชิงเทรา ในพื้นที่อำเภอบางปะกงไปจนถึงสิ้นสุดที่ถนนสุขุมวิท ที่ทางแยกคลองอ้อมบริเวณกิโลเมตรที่ 47 แล้วมีการตัดถนนยาวต่อไปถึงจังหวัดตราด มักนิยมเรียกกันว่าถนนสายบางนา-ตราด มีทางแยกตัดกับถนนสายอื่นที่สำคัญได้แก่ ทางพิเศษเฉลิมมหานคร แยกถนนสุขุมวิท แยกถนนศรีนครินทร์ ถนนกาญจนาพิเศษ (วงแหวนรอบนอกฝั่งตะวันออก) ถนนกิ่งแก้ว ถนนทางเข้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ถนนวัดศรีวารีน้อยไปลาดกระบัง ถนนกรุงเทพ-ชลบุรีสายใหม่ และถนนสิริโสธร ไปบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา นับเป็นถนนสายสำคัญเป็นที่รู้จักกันดีของจังหวัดสมุทรปราการมีโรงงานอุตสาหกรรมและเขตนิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่บริเวณสองข้างถนนเป็นจำนวนมาก ทำให้ถนนสายนี้ได้ชื่อว่ามีสำคัญต่อโลจิสติกส์และการขนส่งจากกรุงเทพมหานคร ผ่านจังหวัดสมุทรปราการไปยังจังหวัดในภูมิภาคตะวันออกของประเทศถนนกรุงเทพมหานคร-ชลบุรี หรือทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 (กรุงเทพมหานคร-พัทยา) หรือเรียกว่าถนนมอเตอร์เวย์ เป็นทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายแรกของประเทศไทย มีระยะทางยาวประมาณ 126 กิโลเมตร เริ่มต้นจากกรุงเทพมหานครที่ถนนศรีนครินทร์ มีแนวทางตัดใหม่ไปทิศตะวันออกบรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 36 (เมืองพัทยา-ระยอง) ที่จังหวัดชลบุรี เปิดการจราจรตั้งแต่ 1 ธันวาคม 2541 ถนนสายนี้เป็นโครงข่ายทางหลวงที่มีความสำคัญในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งกับพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกและมีเส้นทางเชื่อมเข้าสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิด้วย ถนนศรีนครินทร์ มีจุดเริ่มต้นจากถนน

ลาดพร้าวที่อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไปบรรจบกับถนนสุขุมวิท ที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ระยะทางทั้งหมดประมาณ 20.2 กิโลเมตร ลักษณะถนนแบบ 4-8 ช่องจราจร โดยมีระยะทางอยู่ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 12.5 กิโลเมตร ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ 7.7 กิโลเมตร

การเดินทางส่วนใหญ่ในจังหวัดสมุทรปราการมักจะใช้รถยนต์ส่วนบุคคลและรถประจำทาง สำหรับการโดยสารทางเรือ ผ่านทางแม่น้ำเจ้าพระยา มีเรือโดยสารเสียบแม่น้ำ มีการโดยสารข้ามแม่น้ำหลายจุด มีท่าแพสำหรับบรรทุกรถข้ามแม่น้ำที่ทำน้ำพระประแดง มีท่าเทียบเรือที่สำคัญ 7 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือวิบูลย์ศรี ท่าเรือพระประแดง ท่าเรือคลองด่าน ท่าห้องเย็น ท่าสะพานปลา ท่าเรือข้ามฟากเกตรา และท่าเรืออายุ โนะโมะโตะ สำหรับการเดินทางทางอากาศผ่านทางท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสามารถเดินทางต่อไปยัง กรุงเทพมหานครได้โดยทางรถไฟฟ้าแอร์พอร์ตเรลลิงก์ สำหรับโครงการในอนาคตจะมีการก่อสร้างส่วนต่อ ขยายรถไฟฟ้าบีทีเอสสายสุขุมวิทเข้าสู่จังหวัดสมุทรปราการอีกด้วย สำหรับอุบัติเหตุที่เกิดจากการจราจรจาก ตัวเลขสถิติมีแนวโน้มลดน้อยลงในแต่ละปี โดยในปี.ศ. 2550 มีอุบัติเหตุ จำนวน 6,473 แห่ง และลดลงเหลือ จำนวน 3,096 แห่ง หรือลดลงร้อยละ 52.71

3.5 ปัญหาของจังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีปัญหาที่ต้องแก้ไขปรับปรุงหลายประเด็น เนื่องจากมีการพัฒนา ทางด้านอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้เกิดปัญหาติดตามมา เช่น ปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาประชากร ปัญหาสาธารณสุข ปัญหาสิ่งแวดล้อม

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าอัตราการมีงานทำ ซึ่งคำนวณจากสัดส่วนผู้มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลัง แรงแรงงานมีอัตราร้อยละ 98.77 หมายความว่า ผู้อยู่ในกำลังแรงงานงานจำนวน 100 คน จะมีการมีงานทำประมาณ 99 คน สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาการว่างงานในจังหวัดสมุทรปราการมีจำนวนไม่มาก เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีความเติบโตทางธุรกิจอุตสาหกรรมสูง แต่ปัญหาส่วนใหญ่เป็นลักษณะแรงงานที่มีฝีมือมีน้อย มักเป็นกำลัง แรงแรงงานในสถานประกอบการโรงงาน หรืออยู่ในสายการผลิต ซึ่งเป็นกลุ่มที่ควรเร่งพัฒนาศักยภาพให้สูงขึ้น ขณะเดียวกัน ในอีกด้านหนึ่งจังหวัดต้องประสบกับปัญหาแรงงานต่างด้าวจำนวนมากที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ จาก ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2553 - กันยายน 2554 มีแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรปราการจำนวนทั้งสิ้น 66,975 คน แยกออกเป็นแรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย จำนวน 1,525 คน มาตรา 9 จำนวน 867 คน มาตรา 12 จำนวน 658 คน แรงงานต่างด้าว นำเข้าระบบ (MOU) จำนวน 3,917 คน แรงงานต่างด้าว ที่มีการพิสูจน์ สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) จำนวน 19,087 คน และแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย (ชนกลุ่มน้อย) จำนวน 365 คน และแรงงานต่างด้าวที่ได้รับการผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรี (พม่า ลาว กัมพูชา) จำนวน 42,081 คน ซึ่งหากทางราชการไม่มีมาตรการในการควบคุมที่เข้มงวดหรือเป็นระบบ จะทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้และเป็น แรงงานแฝง ซึ่งนับถึงปี.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรแฝงเกือบ 1 เท่า ของประชากรตามทะเบียนราษฎร ประกอบด้วย ประชากรต่างถิ่น แรงงานต่างด้าว และผู้ลักลอบเข้าเมืองโดย ผิดกฎหมาย ก่อให้เกิดปัญหาสังคมติดตามมา ได้แก่ ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาสาธารณสุข และปัญหาคุณภาพชีวิต

ด้านยาเสพติด เป็นปัญหาสำคัญที่บ่อนทำลายศักยภาพของจังหวัดสมุทรปราการที่ยังไม่สามารถ ขจัดให้หมดสิ้นลงได้ ยาเสพติดเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ สังคม ชุมชนและครอบครัว โดยเฉพาะข้อมูล การจับกุมยาเสพติดในเดือนมกราคม 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,050,000 เม็ด การแพร่กระจายของยาเสพติดใน จังหวัดมีปัจจัยที่เอื้อต่อการระบาดทั้งผู้เสพยาและผู้ค้า ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของแรงงานในภาคอุตสาหกรรม

โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวที่มีส่วนทำให้ยาเสพติดแพร่ระบาดอย่างแพร่หลายในบรรดาผู้ใช้แรงงาน ปัญหาค่านิยมของวัยรุ่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาความยากจน รวมทั้งปัญหาค่านิยมของสังคม เป็นต้น จังหวัดต้องใช้งบประมาณจำนวนมากสำหรับในใช้การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขเยียวยาผู้ติดยาเสพติด แม้จะมีกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการสร้างค่านิยมให้กับเยาวชนแต่ก็สามารถแก้ไขได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น

ด้านปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อม จังหวัดสมุทรปราการเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับมลภาวะสิ่งแวดล้อมในหลายด้าน เนื่องจากมีลักษณะเป็นจังหวัดที่มีการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก มีนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางอากาศ และการเป็นจังหวัดที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นทำให้เกิดปัญหามลภาวะต่างๆ ได้แก่ ปัญหามลพิษทางน้ำ ปัญหามลภาวะทางเสียง ปัญหามลพิษทางอากาศจากปัญหาจราจร ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลส่งผลกระทบต่อแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ปัญหาการทรุดตัวของแผ่นดินเนื่องจากการเป็นพื้นที่ลุ่ม จำแนกออกได้ดังนี้

1) ปัญหาการจราจร นับเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถึงแม้ว่าจังหวัดสมุทรปราการจะมีเส้นทางคมนาคมหลักและสายรองจำนวนหลายเส้นทาง แต่ก็ยังนับว่าไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ยานพาหนะทั้งในด้านการคมนาคมของประชาชน การขนส่งสินค้าของสถานประกอบการ อีกทั้งการที่จังหวัดมีลักษณะทางกายภาพเป็นประตูจังหวัดในภูมิภาคตะวันออกของประเทศ ประกอบไปด้วยเขตอุตสาหกรรม เขตพาณิชย์กรรม เขตท่องเที่ยว เขตที่พักอาศัย และเขตสถานที่ทำงานกระจายตัวอยู่ทั่วไป ทำให้มียานพาหนะขนส่งสินค้าจำนวนมากในแต่ละวันที่ใช้เส้นทางคมนาคมผ่านจังหวัดสมุทรปราการ การฝ่าฝืนกฎระเบียบว่าด้วยน้ำหนักบรรทุกทำให้สภาพของถนนสายหลัก เช่น ถนนสายบางนา-ตราด ต้องมีการซ่อมบำรุงอยู่เป็นประจำทำให้เกิดปัญหาการคับคั่งของการจราจรในช่วงโมงเร่งด่วน

2) ปัญหาด้านขยะมูลฝอย การที่จังหวัดสมุทรปราการมีการขยายตัวของสังคมเมืองอย่างรวดเร็ว และการเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนเกือบ 7,000 โรงงาน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยมีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นมากเป็นอันดับที่ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร ทั้งขยะที่เกิดจากที่อยู่อาศัยและขยะที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานหรือธุรกิจเป็นจำนวนมากเกินกว่าที่จะทำลายให้หมดไปในแต่ละวัน ทำให้เกิดการสะสมเป็นขยะจำนวนมากมหาศาล โดยมีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นเป็นจำนวน 1,864.25 ตัน สามารถเก็บขนไปกำจัดได้ประมาณร้อยละ 95 มีพื้นที่รองรับขยะมูลฝอยอยู่ 2 แห่ง คือ บริเวณตำบลแพรกษา อำเภอมืองจังหวัดสมุทรปราการ และตำบลบางปลา อำเภอบางพลีประกอบด้วยขยะประเภทอินทรีย์สาร ร้อยละ 58.81 ขยะพลาสติก ร้อยละ 10.61 และขยะอื่นๆ ร้อยละ 30.58 (เช่น แก้ว โลหะ ยาง หนัง ผ้า ไม้) โดยมีปริมาณขยะพลาสติกประมาณวันละ 195.89 ตัน ซึ่งขยะพลาสติกส่วนหนึ่งจะถูกกำจัดโดยการฝังกลบ ส่วนที่เหลือจะตกค้างก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม

3) ปัญหาน้ำเสีย เป็นปัญหาที่ควบคู่กับการขยายตัวของจังหวัดและโรงงานอุตสาหกรรม จากผลการตรวจสอบพบว่า มีโรงงานที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่แต่ละปีเกือบ 100 โรงงาน นอกจากนั้น ยังมีน้ำเสียที่เกิดจากแหล่งชุมชนต่างๆ ที่อยู่อาศัยกันอย่างหนาแน่น และขาดการจัดการในเรื่องการบำบัดน้ำเสียในครัวเรือน จากสภาพการณ์ดังกล่าวส่งผลให้คุณภาพน้ำของจังหวัดสมุทรปราการมีคุณภาพน้ำจัดอยู่ในระดับ 4-5 ซึ่งไม่สามารถนำไปใช้ในการอุปโภคบริโภคได้

4) ปัญหามลภาวะทางเสียง เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการเป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ ซึ่งในแต่ละวันจะมีเที่ยวบินขึ้นลงเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดมลภาวะทางเสียงแก่ชุมชนที่พักอาศัยอยู่โดยรอบพื้นที่ใกล้เคียง ที่จะได้รับผลกระทบต่อสุขภาพทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิต ได้แก่ ภาวะเครียด ปวดศีรษะ นอนไม่หลับ หงุดหงิด ปัญหาด้านสุขภาพ เช่น หูอื้อ ความดันโลหิตสูง เป็นต้น

5) ปัญหาพื้นดินทรุดตัวและการกัดเซาะชายฝั่ง เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่บางส่วนติดชายฝั่งทะเล เป็นระยะทางยาวประมาณ 45 กิโลเมตร สภาพพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ได้แก่ พื้นที่บ่อปลาและนาุ้ง พื้นที่ป่าชายเลน และพื้นที่ชุมชน สำหรับสาเหตุสำคัญเนื่องมาจากขาดการวางแผนป้องกันที่มีประสิทธิภาพ ขาดการเฝ้าระวังติดตามอย่างต่อเนื่อง และขาดนโยบายที่ชัดเจนในการป้องกันและพัฒนาพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล สภาพแวดล้อมป่าชายเลนเสื่อมโทรมลง ส่งผลกระทบให้เกิดการกัดเซาะดินบริเวณริมชายฝั่งทะเล เช่น อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ในแต่ละปีมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะและแผ่นดินทรุดตัวเฉลี่ยปีละประมาณ 3 เซนติเมตร ทำให้มีผลกระทบทางตรงจากการทรุดตัวของอาคารบ้านเรือน โรงงาน สถานที่ราชการ และส่งผลกระทบทางอ้อมต่อมูลค่าราคาที่ดิน และการตัดสินใจเข้ามาลงทุนในธุรกิจอุตสาหกรรมของนักลงทุนจากภายนอก ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและสำรวจพบว่า ในช่วงระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมา มีพื้นที่ของจังหวัดสมุทรปราการถูกกัดเซาะแล้วเป็นจำนวน 11,104 ไร่ และคาดว่าในอีก 20 ปีข้างหน้า จะถูกกัดเซาะอีกกว่า 30,000 ไร่ โดยบ้านขุนสมุทรจีน หมู่ที่ 9 ตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์มีพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะมากที่สุด เฉลี่ยลึกจากฝั่งประมาณ 20-40 เมตร

3.6 แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ

1) แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ

วิสัยทัศน์ : เมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่

หมายถึง เมืองอุตสาหกรรมที่ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างผาสุก มีความสะดวกสบายมีสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยทุกภาคส่วนร่วมกันเอาใจใส่ต่อการลดมลภาวะทุกประเภทสู่การบริหารจัดการมลภาวะที่ดี มีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเมืองใน 5 มิติ ได้แก่

มิติเศรษฐกิจ รายได้/ค่าครองชีพ การจ้างงาน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

มิติสังคม การมีส่วนร่วมของประชาชน คุณภาพชีวิต การศึกษา กีฬา ศิลปวัฒนธรรม

ประเพณี การบริการของรัฐ และความปลอดภัย

มิติกายภาพ ความเป็นระเบียบ สาธารณูปโภค (Public Utilities) สาธารณูปการ (Public Facilities) และระบบการคมนาคมขนส่ง

มิติสิ่งแวดล้อม ไม่มีมลภาวะ ควบคุม บำบัดของเสีย และมีพื้นที่สีเขียว

พันธกิจ

- 1) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมสะอาด เพื่อลดภาวะโลกร้อน
- 2) เสริมสร้างสังคมให้น่าอยู่ และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยเน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียงและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 3) เสริมสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการด้าน Logistics
- 4) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 5) ส่งเสริมเครือข่ายร่วมกันอนุรักษ์ แก๊ส และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดุลกับการพัฒนาเมือง
- 6) ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย ไม่ก่อมลภาวะและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) เสริมสร้างศักยภาพภาคอุตสาหกรรมที่ปราศจากมลพิษ
- 2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการด้าน Logistics
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
- 5) การรักษาคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม

การขยายตัวทางเศรษฐกิจเจริญเติบโตแบบต่อเนื่อง โดยมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เสริมสร้างศักยภาพภาคอุตสาหกรรมที่ปราศจากมลพิษ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการด้าน Logistics

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การรักษาคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง

ยั่งยืน

โครงการที่มีความสำคัญ (Flagship Project) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553-2556

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เสริมสร้างศักยภาพภาคอุตสาหกรรมที่ปราศจากมลพิษ

- 1) โครงการเมืองอุตสาหกรรมนิเวศเชิงคู่อการเจริญเติบโต
- 2) โครงการส่งเสริมโรงงานผ่านมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม
- 3) โครงการส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลชุมชน
- 4) โครงการพัฒนา SMEs และอุตสาหกรรมใกล้เคียง
- 5) โครงการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับด้านอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- 6) โครงการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- 7) โครงการพัฒนาฝีมือแรงงานและเพิ่มประสิทธิภาพภาคอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานสิ่งแวดล้อม
- 8) โครงการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

- 1) โครงการเสริมสร้างสมุทรปราการให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
- 2) โครงการสมุทรปราการเข้มแข็ง รักสามัคคี และวิถีไทย
- 3) โครงการส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 4) โครงการส่งเสริมการรักษาขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม
- 5) โครงการเชิดชูให้เกียรติ และส่งเสริมคนดี
- 6) โครงการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา
- 7) โครงการเสริมสร้างโอกาสและสวัสดิการทางสังคมให้ผู้ด้อยโอกาสได้เท่าเทียมและทั่วถึง
- 8) โครงการส่งเสริมชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 9) โครงการส่งเสริมภาคราชการให้ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลและระบอบประชาธิปไตย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการด้าน Logistics

- 1) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางโลจิสติกส์
- 2) โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการวางผังเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวภาคธุรกิจ Warehouse
- 3) โครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผังเมืองรวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

- 1) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ One day trip
- 2) โครงการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
- 3) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว แก่นักท่องเที่ยวเดินทางระหว่างประเทศ (Transit Passenger)
- 4) โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวตลอดปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การรักษาคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- 1) โครงการป้องกันและฟื้นฟูการกัดเซาะชายฝั่ง
- 2) โครงการฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมป่าชายเลน
- 3) โครงการแก้ไขปัญหาความตื้นเขินของคูคลอง
- 4) โครงการแก้ไขปัญหามลพิษ (น้ำ เสียง และอากาศ)
- 5) โครงการสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย
- 7) โครงการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย (พืช ประมง ปศุสัตว์) แบบครบวงจร